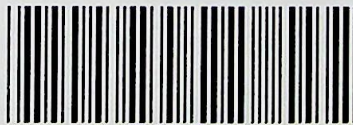

සඳ්ධර්මරත්නාවලී
කතුවරයාගේ පරිවර්තන මාරග
පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

දර්ශනපති (M.Phil) උපාධිය සඳහා කොළඹ
විශ්ව විද්‍යාලය වෙත ඉදිරිපත් කරනු ලබන
ස්වාධීන නිබන්ධය

තරේන්ද්‍ර නාම නාගසිංහ ප්‍රේමසිරි

UCLIB

518034

සිංහලාංශය
කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය
කොළඹ 03

2002 ජූලි

සංකීර්ණය

සද්ධර්මරත්නාවලී කාරක ධර්මසේන හිමියන් විසින් සුභාවිත පරවර්තන රීති අනාවරණය හා අධ්‍යයනය කිරීම අරමුණුකොට ගෙන රචනා කළ මෙම ග්‍රන්ථය පරිච්ඡේද 14කින් සමන්විත වෙයි. සද්ධර්මරත්නාවලියේ සඳහන් වන කථා වස්තු 308 න් මෙම අධ්‍යයනය සඳහා මූලික වශයෙන් ම පදනම් කර ගන්නා ලද්දේ කථා වස්තු 50 කි. එම කථා වස්තු තෝරා ගැනීමේ දී ධම්මපදවිධිකථාව පදනම් කරගෙන සකස් කළ කථා වස්තු පමණක් තෝරා ගන්නා ලද බව සඳහන් කරමි. එසේ ම පිළිවෙලින් 3, 7, 8, 9 යන පරිච්ඡේද සඳහා සමස්ත කෘතියම පදනම් කර ගත් බව ද කිව යුතුය.

පළමු පරිච්ඡේදයේ සද්ධර්මරත්නාවලිය පිළිබඳ මූලික තොරතුරු අන්තර්ගත වෙයි. දෙවැනි පරිච්ඡේදය වූ කලී පරවර්තන කාර්යයන් හා එහි ප්‍රධාන අංශ ඇතුළත් විග්‍රහයකි. එහි දී පරවර්තනයේ වැදගත්කම ශක්‍යතාවන් හා ගැටලු යනාදී බොහෝ අංශ පිළිබඳව කරුණු විග්‍රහ කිරීමට උත්සාහ කළෙමි.

තෙවන පරිච්ඡේදය යටතේ සංග්‍රහ කරන ලද්දේ පරවර්තකයා විසින් ආකෘතිකමය වශයෙන් කරන ලද වෙනස්කමය. කථා වස්තු නාමකරණය කථාරම්භය හා කථාවසානය කවරාකාරයෙන් ප්‍රතිසැසුම කර තිබේද? ඒ මක්නිසාද? යන කරුණු ද මේ යටතේ විශ්ලේෂණය කොට අර්ථ දක්වා තිබේ.

සිව්වන පරිච්ඡේදය යටතේ සද්ධර්මරත්නාවලිය තුළ සුභාවිත එක් ප්‍රධාන පරවර්තන මාර්ගයක් වන මූලාශ්‍රය සවිස්තරාත්මක ව දැක්වීම පිළිබඳවත් පස්වන හයවන හා සත්වන පරිච්ඡේද යටතේ පිළිවෙලින් වර්ණනාත්මක ව පරවර්තනය කිරීම, උපහාසය හා භාසාය මතු කෙරෙන පරිදි පරවර්තනය කිරීම හා පුද්ගල

නාම හා ස්ථාන නාම පරිවර්තනය ගැනත් එහි දී කරන ලද වෙනස්කම් හා එසේ කිරීමේ මූලිකාභිප්‍රායයන් කවරේදැයි යන්නත් සාකච්ඡා කෙරේ.

සමස්ත කෘතියෙන් ම ලබාගත් තොරතුරු පදනම් කරගෙන රචනා කොට ඇති අට වන පරිච්ඡේදය යටතේ සඳ්ධර්මරත්නාවලිය සමාජ විද්‍යාත්මක මූලාශ්‍රයක් වශයෙන් භාවිත කිරීමේ හැකියාව හා අගය ගැන සලකා බලන ලදී. තත්කාලීන සිංහල සමාජය පිළිබඳ වටිනා මූලාශ්‍රයක් වශයෙන් අනාවරණය කෙරෙන සමාජ සංස්කෘතික තොරතුරු රාශියක් ම විස්තරාත්මක ව හා සනිද්ඊගත ව සාකච්ඡා කොට ඇත.

කළ

විත්දනාත්මක පරිවර්තනයක් සකස් කිරීමේ ධර්මසේන හිමියන් විසින් අභිරුචියෙන් භාවිත කරන ලද ක්‍රමයක් වූ උපමා උපයෝගී කර ගැනීම නමවන පරිච්ඡේදය මගින් ඉදිරිපත් කෙරෙයි.

දසවන පරිච්ඡේදය යටතේ මූලාශ්‍රගත ගාථා පරිවර්තනය කිරීම ගැනත් එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ දී අර්ථ ව්‍යාකෘත කොටස පරිවර්තනය කර ඇති ආකාරය පිළිබඳවත් මූලික හැඳින්වීමක් කර තිබේ. දොළොස්වන පරිච්ඡේදයෙන් මූලාශ්‍රගත තොරතුරු ඉවත් කර ඇති ආකාරය විශ්ලේෂණය කෙරේ. දහතුන්වන පරිච්ඡේදයේ දී සඳ්ධර්මරත්නාවලියේ උපයුක්ත භාෂාව ගැන විග්‍රහයක් කර ඇත. සමාජනිය තමැති අවසාන පරිච්ඡේදය වූ කළ සමස්ත අධ්‍යයනයේ ම සංකීර්ණාර්ථ සංග්‍රහයකි.

උපග්‍රන්ථය 1 මගින් ධම්මපදවිඨ කථාවේ අන්තර්ගත සියලු උපමාත්
උපග්‍රන්ථය 2 යටතේ සද්ධර්මරත්නාවලිය සමස්ත ග්‍රන්ථය පුරා සංග්‍රහ කොට
නිබන්ධ උපමාත් ඇතුළත් වේ. උභය උපග්‍රන්ථය ප්‍රමාණාත්මක ව හා ගුණාත්මක ව
අධ්‍යයනය කිරීමෙන් ද අධ්‍යයනයේ දී ඵලඹ ගත් මූලික නිගමන සාරාර්ථවත් ව
තහවුරු වෙයි.

මූලික පරිගණක අකෂර පිළිබඳවත් යමක් සඳහන් කළ යුතුය. හල් ලකුණ
සඳහා ඇත්තේ 1 යන සංකේතය පමණි. විශේෂයෙන් ම පාලි වචන ලිවීමේ දී හල්
කොට භාවිත කරන ලද්දේ ඊට අදාළ බැඳි අකුරු නොමැති නිසාවෙනි.